

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/481/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113234133
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6113234133.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľky D. A., Z.. XX. XX. XXXX, B. B.Z., Q. XXX/XX, v konaní zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária Lučenec, ul. J. Kráľa 5/A, proti odporcovi TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, o zaplatenie 189,-- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 189,-- Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20. 02. 2010 až do zaplatenia, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 207,22 Eur, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu navrhovateľky vedený v Tatra banke, a.s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, V.: XXXX.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom doručeným súdu dňa 10. 12. 2013 žiadala súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 189,-- Eur s príslušenstvom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktorý nárok vznikol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Odporca s návrhom vyjadril nesúhlas.

Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX, obchodnými podmienkami, písomným vyjadrením odporcu, pričom zistil tento skutkový stav:

Medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu Zmluvy o úvere dňa XX. XX. XXXX pod č. XXXXXXXXXXX, pričom odporca poskytol navrhovateľke peňažné prostriedky vo výške 350,-- Eur. Z uvedenej zmluvy ďalej vyplýva, že tieto prostriedky mala vrátiť v rovnomerných 7 mesačných splátkach po 77,-- Eur, spolu s celkovým poplatkom za správu úveru vo výške 189,-- Eur. Zo zmluvy vyplýva, že prvá splátka je splatná 10. deň po uzatvorení tejto zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky a veriteľ je oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Doporučený termín úhrad jednotlivých splátok je 15. deň v mesiaci. Z obchodných podmienok potom vyplýva, že ročná percentuálna miera nákladov pri splatnosti úveru na 7 mesiacov predstavuje 458,92 %.

Navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že na základe takto uzatvorenej zmluvy zaplatila odporcovi sumu 539,-- Eur, a to v období od 16. 11. 2009 do 19. 02. 2010. Pričom túto skutočnosť preukázala aj splátkovým kalendárom a potvrdením o úhrade spotrebiteľského úveru.

Navrhovateľka ďalej uviedla prostredníctvom svojho právneho zástupcu, že vzhľadom k tomu, že úverový vzťah je potrebné podradiť pod režim zákona o spotrebiteľských úveroch, má za to, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. V uvedenej zmluve absentujú obligatórne náležitosti takejto zmluvy a to konečná splatnosť úveru, ročná percentuálna miera nákladov, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ročná úroková sadzba.

Dôvodila taktiež, že údaj o ročnej úrokovej sadzbe, ktorý je v zmluve formulovaný, je neurčitý, pretože zo zmluvy vyplýva, že úrok vo výške 20 % je z istiny za celú dobu splácania úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/151/2012 a 16Co/315/2012, kedy krajský súd zaujal obdobnú argumentáciu tak ako ju dôvodila navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vzhľadom k tomu, že takéto náležitosti v zmluve absentujú, považujú takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda navrhovateľka plnila nad rámec 350,-- Eur sumy, ktorú jej odporca poskytol, jedná sa na jeho strane o bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu ďalej uviedla, že pokiaľ sa odporca bráni námietkou premlčania, je zrejmé, že odporca v rámci svojej podnikateľskej činnosti vystupoval ako dodávateľ v spotrebiteľskom vzťahu a jeho povinnosťou bolo dodržiavať všetky právne predpisy a postupovať v súlade s dobrými mravmi. Vzhľadom k tomu, že toto sa nestalo, je potrebné na daný prípad aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu, keďže došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v konaniach pod sp. zn. 3Co/41/2012 a 2Co/9/2012. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka zaplatila celkovo 539,-- Eur za obdobie od 16. 11. 2009 do 19. 02. 2010 a bola jej poskytnutá suma 350,-- Eur, v časti o zaplatenie 189,-- Eur došlo na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu, ktorého sa navrhovateľka žalobou domáhala.

Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že navrhovateľka ako osoba neznalá práva sa dozvedela o takomto bezdôvodnom obohatení v priebehu mesiaca október roku 2013, kedy cez spolupracujúce osoby kontaktovala advokátsku kanceláriu, ktorá ju zastupuje v tomto konaní.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že je pravdou, že navrhovateľka uhradila ku dňu 19. 02. 2010 celkovo 539,-- Eur, avšak v časti boli sumy poplatkov použité na úhradu iného zmluvného záväzku, ktorý je tak isto medzi týmito istými účastníkmi konania a teda celkovo odporkyňa uhradila nie sumu 539,-- Eur, ale 518,24 Eur.

Zároveň odporca uviedol, že hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 458,92 % je uvedená v obchodných podmienkach k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere a navrhovateľka s tým bola uzrozmeneá, čo potvrdila vlastnoručným podpisom.

Zároveň odporca vzniesol námietku premlčania, nakoľko márne uplynula dvojročná subjektívna premlčacia lehota ako aj trojročná objektívna premlčacia lehota. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty je dôležitý okamih vzniku bezdôvodného obohatenia, teda deň 19. 02. 2010. Z uvedeného vyplýva, že trojročná objektívna premlčacia lehota uplynula dňom 19. 02. 2013, do ktorého navrhovateľka mohla svoje právo uplatniť. Pokiaľ tak neurobila, je jej nárok premlčaný.

Podľa § 4 ods.2 písm.g), h), i) a j) zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods.3 zákona č. 258/2001 Z. z., ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Súd na základe vykonaného dokazovania vyššie citovaných právnych predpisov mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol úverový vzťah na základe zmluvy o úvere, ktorú účastníci uzatvorili dňa XX. XX. XXXX pod č. XXXXXXXXX. Predmetom takejto zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov zo strany odporcu navrhovateľke vo výške 350,-- Eur. Zároveň takéto prostriedky mali byť vrátené v celkovej hodnote 539,-- Eur, pričom rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a vrátenými finančnými prostriedkami predstavoval poplatok za správu úveru vo výške 189,-- Eur.

Súd mal ďalej v konaní za preukázané, že odporkyňa uhradila celkovo sumu 539,-- Eur, na uvedený úverový vzťah a zo žiadneho ustanovenia takejto zmluvy nevyplýva, že by tu existovalo oprávnenie odporcu započítať akúkoľvek platbu uhradenú na tejto úverový vzťah na inú úverovú zmluvu, ktorú mali účastníci uzatvorenú.

Z uvedenej zmluvy potom vyplýva, že v ňom absentuje ustanovenie ohľadne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Čo sa týka ročnej úrokovej sadzby, túto súd hodnotí ako nejednoznačnú a rozporuplnú, pretože v zmluve o úvere sa uvádza, že úver je poskytnutý za odplatu a úrok vo výške 20 % z istiny za celú dobu splácania úveru, t. j. za 7 mesiacov. Naopak v obchodných podmienkach vyplýva, že 20 % ročná úroková sadzba je za každý rok splácania úveru, čo v danom prípade nebolo predmetom zmluvného dojednanja, keďže poskytnutý úver sa mal vrátiť v priebehu 7 mesiacov.

Zároveň súd konštatuje skutočnosť ohľadne dohody účastníkov konania o tom, že úver sa má zaplatiť v pravidelných 7 mesačných splátkach vo výške 77,-- Eur, pričom prvá splátka je splatná 10. deň po uzatvorení tejto zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom doporučený termín úhrady jednotlivých splátok je 15. deň v mesiaci, súd takéto dojednanie považuje za bežného spotrebiteľa za nezrozumiteľné a zmätočné a preto súd vyvodil záver, že aj táto časť zmluvy je neplatná a nemožno na ňu prihliadnuť s poukazom na ustanovenie § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka pre jej rozporuplné dojednanie.

Čo sa týka ročnej percentuálnej miery nákladov súd uvádza, že je pravdou, že jej určenie je súčasťou obchodných podmienok, pričom však výška značne prekračuje bežnú ročnú percentuálnu mieru nákladov v obchodných úverových vzťahoch a z pripojených obchodných podmienok nie je jednoznačne zrejmé, že tieto obchodné podmienky sa týkajú práve úverovej zmluvy zo dňa XX. XX. XXXX pod č. XXXXXXXXX.

Z uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti tak ako to ustanovuje zákon č. 258/2001 Z. z. a je teda možné konštatovať, že pokiaľ teda takéto zmluvné dojednanie absentuje, jedná sa o takú podmienku, pri absencii ktorej je zmluva o úvere považovaná za

bezúročnú a bez poplatkov. Súd teda konštatuje, že zmluva neobsahuje všetky obligatórne ustanovenia ohľadne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej úrokovej sadzby, výšky, počtu a termínu splátok istiny, a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa tak, ako to uvádza zákon o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom k tomu, pokiaľ navrhovateľka plnila v celkovej výške 539,-- Eur, na úver ktorý bol poskytnutý vo výške 350,-- Eur, v časti o 189,-- Eur vzniklo na strane odporcu bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať.

K námietke premlčania vznesenej odporcom súd potom uvádza, že odporca je osobou podnikajúcou na finančnom trhu, ktorý má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktoré mu poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. Pokiaľ teda jeho predmetom činnosti je poskytovanie úverov, je jeho povinnosťou poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na túto problematiku.

Z uvedeného je potom možné predpokladať, že odporca minimálne musel vedieť, že neuvedením obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to uvádza zákon č. 258/2001 Z. z., nastane zákonom predpokladaná sankcia, že veriteľ (odporca) nebude môcť od dlžníka (navrhovateľky) žiadať úrok a iné poplatky pre prípad, že tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozmeneý. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Na základe uvedeného je potom možné konštatovať, že neuplynutie objektívnej 10-ročnej lehoty od poskytnutia úveru zakladá právnu možnosť navrhovateľky priznať jej takýto nárok, ktorý si svojou žalobou uplatnila. Z uvedeného potom súd vyhodnotil námietku premlčania odporcu ako nedôvodnú. Zároveň súd poukazuje na judikovanú prax tak ako je vyjadrená v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove v konaniach pod sp. zn. 2Co/9/2012 a 3Co/41/2012.

Vzhľadom k tomu, že posledný termín splátky pripadol na deň 19. 02. 2010, začalo omeškanie odporcu plynúť dňom 20. 02. 2010, kedy je v omeškaní, preto súd návrhu navrhovateľky v celom rozsahu vyhovel, priznal jej právo na úrok z omeškania od 20. 02. 2010 v zákonnej výške v zmysle § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka.

Súd taktiež rozhodol o práve na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods.1 OSP tak, že navrhovateľke ako účastníčke v spore úspešnej priznal právo na náhradu trov konania voči odporcovi, ktorý úspešný v konaní nebol a právo na náhradu trov konania nemal. Trovy právneho zastúpenia sú vypočítané z hodnoty 189,-- Eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za jeden úkon právnej služby predstavuje odmena vo výške 18,26 Eur a to za tieto úkony právnej služby príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, žaloba zo dňa 04. 12. 2013, zastupovanie na pojednávaní dňa 01. 04. 2014. Zároveň právny zástupca si uplatnil režijný paušál v zmysle § 13a ods.1 písm.a) vyhlášky č. 655/2004 a to za dva úkony právnej služby po 7,81 Eur a jedenkrát vo výške 8,04 Eur, spolu teda trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 78,44 Eur.

Zároveň si právny zástupca navrhovateľky uplatnil trovy právneho zastúpenia a to náhrady cestovného za cestu vykonanú dňa 01. 04. 2014 na ceste Lučenec - Banská Bystrica a späť za 168 km, pri základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, pri spotrebe paliva 7 l na 100 km a za cenu paliva za liter 1,50 Eur, spolu teda 48,38 Eur. Zároveň si právny zástupca navrhovateľky uplatnil náhradu za stratu času a to za deň 01. 04. 2014 za 6 začatých polhodín, každá po 13,40 Eur, spolu 80,40 Eur. Celkovo trovy právneho zastúpenia potom predstavujú sumu 207,22 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia

jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 OSP, § 42 ods.3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa Zákona č. 233/95 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.